

Mandat, saa skred man til Indkaldelse af Suppleanter; og hvis der saa ikke var tilstrækkelig mange Suppleanter, maatte man i disse Tilfælde naturligvis skride til Valg. Men det vilde jo ikke være andet end noget lignende, som Regeringen i sit Lovforslag har foreslaaet, naar den i Slutningen siger, at med Hensyn til de nyoprettede Sogne skal der foretages Valg af Menighedsraadsmedlemmer. Altsaa, det kan finde Sted i enkelte Tilfælde, og det forekommer mig egentlig at være fuldt tilstrækkelig i Stedet for at sætte et stort Apparat i Scene ved at forlange Nyvalg over hele Linien, et Apparat, om hvilket vi slet ikke vide, hvorledes det vil virke i Forholdet mellem de kirkelige og ikke-kirkeligsindede, hvoraf der jo er en Del i Landet. Det er Forhold, som jeg mener, man nødvendigvis, selv om man gaar ind paa den Tanke at forlænge Menighedsraadenes Bestaaen, maa overveje i det Udvalg, som jeg antager bliver nedsat om Hovedsagen.

Det, som jeg navnlig vil fremhæve som det vigtigste, naar man ikke skal ødelægge Haabet om en Kirkeforfatning, det er, at vi samtidig forlænge det kirkelige Udvalgs Levetid, maaske i Aand med, hvad der blev vedtaget i 1903, hvor Menighedsraadenes Bestaaen og det kirkelige Udvalgs Bestaaen var ganske ens, deres Levetid udløb paa samme Dag, nemlig den 31. December i Aar. Jeg mener, at man nødvendigvis maatte forholde sig paa samme Maade nu, naar man vil fastholde Tanken om, at Menighedsraad og Kirkeforfatning skulle følges ad. Menighedsraadene faa en midlertidig Forlængelse af deres Stilling som Surrogat for de endelige Menighedsraad, som det kirkelige Udvalg jo har foreslaaet, og indtil disse blive vedtagne, fungere de bestaaende Menighedsraad i Henhold til den nugældende Lov. Det kirkelige Udvalg bestaar med den vordende Centralrepræsentations Beføjelser, det vil sige Retten til at udtale sig om kirkelige Anliggender i Almindelighed, som Surrogat for den endelige Kirkerrepræsentation. Disse to midlertidige Nødsforholdsregler, de nu bestaaende midlertidige Menighedsraad og det nu bestaaende midlertidige kirkelige Udvalg, maatte have en jævnsides løbende tilsvarende Forlængelse af deres Levetid. Det har man netop ogsaa ved Loven af 1903 forudsat ved til Reglen om, at det kirkelige Udvalg skulde være færdigt inden 1ste April 1907, at føje de Bestemmelser, som hjemlede, at man kunde gentage Indkaldelsen indtil 1909,

hvis der fandtes Anledning dertil. Nu siges det ganske vist i de Bemærkninger, hvormed Regeringen ledsager sit Lovforslag om denne Sag, at dertil vil ikke findes nogen Anledning, idet alle de Sager, som Ministeriet havde at forelægge det, ere gjorte færdige. Der vil altsaa ikke være nogen Trang til og ikke nogen Anvendelse for det. Ja, det er jo vanskeligt at forudsige, om der ikke skulde komme en Anledning, i alt Fald ser jeg een ret nærliggende Anledning. Naar nemlig Kirkeforfatningsforslagene og de dermed sammenhængende Forslag blive forelagte for Rigsdagen, vil der jo utvivlsomt derved fremkaldes en indgaaende Debat og gøre sig forskellige Anskuelser gældende, maaske ogsaa blive vedtaget Ændringer af mere eller mindre indgribende Natur. Det kan da være ganske naturligt baade for Kirken og for Regeringen, om man med Hensyn til saadanne ny opdukkende Spørgsmaal vedrørende disse Forslag, som muligvis altsaa kunne tænkes ændrede, vilde høre det kirkelige Udvalgs Mening og Betænkning, inden der tages endelig Stilling dertil. Og i alt Fald, naar man — hvad jeg mener maa indrømmes — ikke blot indrømmer Regeringen Ret til at sammenkalde det kirkelige Udvalg ud over 1909, det samme Tidsrum, i hvilket jeg mener, at man kan forlænge Menighedsraadenes Bestaaen, saa maa man ogsaa indrømme det kirkelige Udvalgs Formand Ret til at indkalde Udvalget, hvad der jo heller ikke er udelukket ved Loven af 1903. Man kan jo tænke sig, at man fra Kirkens Side finder Anledninger til at sammenkalde Udvalget, hvor man fra Regeringen maaske ikke fandt sig beføjet dertil. Det forekommer mig ikke at være nogen afgørende Grund mod Forlængelsen af det kirkelige Udvalgs Levetid, at der ingen Brug skal være for det. Der kan komme god Brug for det. Dermed hænger det jo ogsaa sammen, at Regeringen siger i sine Bemærkninger til Lovforslaget: Ja, men det kirkelige Udvalg har dog selv stillet Forslag om, at en Centralrepræsentation kun skal samles ordinært hvert 6te Aar, og det vil altsaa ikke give Anledning til Sammenkaldelse af det kirkelige Udvalg, thi ud over den Tid er der jo ikke Tale om Forlængelse. Jeg vil hertil sige, at det kan ikke udelukke overordentlige Indkaldelser af det kirkelige Udvalg, og der maa jo ogsaa være forudsat overordentlige Samlinger af en Kirkeforfatningsforsamling. Overordentlige Indkaldelser kunne jo meget godt indtræde ogsaa for det kirkelige Udvalg.